DTU Bibliotek

Denne fil er downloadet fra

Danmarks Tekniske Kulturarv

www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på *www.tekniskkulturarv.dk/about*

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

DTU Bibliotek Danmarks Tekniske Universitet | Anker Engelunds Vej 1 2800 Kgs. Lyngby | Tlf. 45 25 72 50 | bibliotek@dtu.dk www.bibliotek.dtu.dk

~~83-104~~
~~83/104~~

Patentering af Opfindelser og Registrering af Varemærker i Danmark og Udlandet

1911

Lehmann & Rée
Patentbureau
København

INDUSTRIFORENINGEN
BIBLIOTEK

*347 771

347.77 (489) Pat

1911. TB

Patentering af Opfindelser og Registrering af Varemærker i

DANMARK og UDLANDET.

LEHMANN & REE

Patentbureau.

Oprettet 1903.

Jul. Lehmann.
cand. polyt. Bygningsingenieur.

Herman Rée.
cand. polyt. Elektroingenieur.

Medlemmer af Dansk Ingenieurforening.

21, AMAGERTORV. KØBENHAVN, K.

Telf.: Central 610.

DANMARKS TEKNISKE BIBLIOTEK

Nærværende Brochure skal tjene til Oplysning om nogle af de vigtigste Forhold vedrørende Patentering af Opfindelser og Registrering af Varemærker i Danmark og Udlandet. Nærmere Oplysninger herom og om alle andre under vor Virksomhed hørende Forhold (se omstaaende) meddeles ved Henvendelse til vort Kontor, ligesom vi ogsaa paa Forlangende sender vor Liste over Omkostningerne ved Patentering og Registrering m. m.

Marts 1911.

Eftertryk forbydes.

Form. No. 332.

Vi paatager os:

Udtagelse og Opretholdelse af Patenter i alle Lande.
Indsigelse mod Udstedelse af Patenter.
Indregistrering af Varemærker og Mønstre i alle Lande.

Vejledning vedrørende Opnaaelse, Opretholdelse og Hævdelse af Patent-, Varemærke- og Mønsterbeskyttelse.

Afgivelse af Skøn og Betænkninger vedrørende tekniske og patentretslige Spørgsmaal.
Processer ang. Patent-, Varemærke- og Mønsteranliggender i Ind- og Udland.

Vejledning ved Salg af Patenter og Registrering af Overdragelser af Patenter etc. i Ind- og Udland.
Affattelse af Kontrakter ang. Salg af Patenter eller af Benyttelsesretten til saadanne (Licens) her og i Udlandet.

Meddelelse af Oplysninger om industrielle og patentretslige Forhold o. s. v. i Ind- og Udland.
Fremskaffelse af Kopier af inden- og udenlandske Patentansøgninger og Patenter.

Affattelse af tekniske Beskrivelser og lign. samt Oversættelse til alle Sprog af tekniske Beskrivelser, Brochurer etc.
Udarbejdelse af og Eksperimentering med Opfindelser samt Udførelse af Tegninger, Beregninger, Modeller o. s. v. vedrørende saadanne.

Opfindelsers Patentering i Danmark.

1. Patentbeskyttelsens Væsen.

> Patenthaveren har Eneret til at udnytte Opfindelsen i Danmark. Retten kan hævdes ved Domstolene, for hvilke ogsaa Spørgsmaal om Patentets Gyldighed kan indbringes. Patentretten kan afhændes.

En Opfindelse kan patenteres i Kongeriget Danmark med Færøerne for et Tidsrum af 15 Aar. Gennem Patentet opnaar dets Indehaver Eneret til: hvis Patentet angaar en Genstand, at forfærdige, indføre og forhandle*) denne Genstand i Erhvervsøjemed, og — hvis Patentet angaar en Fremgangsmaade, at anvende denne samt indføre og forhandle det ved Fremgangsmaaden tilvirkede Produkt i Erhvervsøjemed.

Patent kan kun meddeles Opfinderen eller den, han har overdraget sin Opfinderret. Indehaveren af Patentet kan overdrage andre selve dette med alle dertil knyttede Rettigheder eller Retten til at udnytte det (Licens). — Indgreb i Patentretten kan af Patenthaveren paatales ved Domstolene og kan medføre Skadeserstatning og Bødestraf (se Art. 6). — Et udstedt Patent kan af Tredjemand gennem Domstolene søges begrænset eller erklæret ugyldigt.

> Opfindelser kan som Regel ikke beskyttes ved Registrering i Mønsterregistret.

Beskyttelse for Opfindelser kan som Regel ikke opnaas ved Registrering af disse i Mønsterregistret (»Mønsterbeskyttelse«). Thi Mønsterloven tager kun Sigte paa Beskyttelse af Forbilleder for Industrifrembringelsers »ydre Udstyr og ydre Skikkelse«, (f. Eks. Tekstilmønstre, Møbeltegninger o. s. v.), men derimod ikke paa Beskyttelse af deres tekniske Ejendommeligheder, og en Mønsterregistrering vil derfor ikke give en fyldestgørende Beskyttelse af en Opfindelse, undtagen i saadanne særlige Tilfælde, hvor den opfundne Genstands tekniske Ejendommelighed er betinget af eller en direkte Følge af dens ydre Form eller ydre Udstyr.

*) Brugen af samme kan derimod ikke forbydes af Patenthaveren.

2. Patentbeskyttelsens Rækkevidde.

Patentets Rækkevidde fremgaar af »Patentkravene«, hvis Formulering kræver stor Sagkundskab.

Et Patents Rækkevidde bedømmes ud fra det eller de i Patentet anførte »Patentkrav«, for hvilke Beskrivelsen danner Grundlaget. Jo strængere et Patentkrav holder sig til Opfindelsens Kærne, desto mere vidtrækkende og virkningsfuld er Beskyttelsen, og Patentets Værdi er overhovedet afhængig af, med hvor stor patentretslig, teknisk og sproglig Sagkundskab Patentkrav og Beskrivelse er affattet.

De i Bikravene angivne Enkeltheder er kun beskyttede, forsaavidt de benyttes i Kombination med den i Hovedkravet angivne Hovedopfindelse; ønskes saadanne Enkeltheder beskyttede hver for sig, altsaa ogsaa i andre Kombinationer, da maa dette ske ved særskilte Patenter, se Art. 4, 2. Stykke.

3. Retten til Udnyttelse af en Opfindelse.

Opfindelser, som ikke er eller søges beskyttede ved dansk Patent, kan frit udnyttes her i Landet.

Enhver kan her i Landet frit udnytte en Opfindelse, med mindre den, helt eller delvis, er beskyttet ved et i Kraft værende dansk Patent, eller Ansøgning herom er indgiven (se Art. 1 og 6, jfr. ogsaa Art. 7, 3. Stykke). Vi kan til enhver Tid skaffe oplyst, om et dansk Patent paa en Opfindelse er udstedt og holdt i Kraft, men derimod ikke, om en Patentansøgning er indgiven; en saadan hemmeligholdes nemlig, indtil den er antagen (godkendt) af Patentkommissionen og fremlagt til Eftersyn — se Art. 5, 3. Stykke.

Uhjemlet Udnyttelse af en Opf., som søges patenteret, bliver strafbar naar Ansøgningen fremlægges.

Uhjemlet Udnyttelse af en Opfindelse, som søges patenteret, bliver strafbar senest fra Dagen for Ansøgningens Fremlæggelse til Eftersyn at regne, (se Art. 6), hvorfor man bør gøre sig bekendt med de fremlagte Ansøgninger, der bekendtgøres i »Statstidende« og, ved vor Foranstaltning, i et stort Antal Fagtidsskrifter. Afskrifter af fremlagte Patentbeskrivelser og Kopier af dertil hørende Tegninger kan faas ved Henvendelse til os.

4. Betingelser for at en Opfindelse kan patenteres.

Kun »nye« Opfindelser kan patenteres. Nyheden undersøges sikrest og hurtigst i det tyske »Patentamt«.

Patentbeskyttelse kan som Regel opnaas for en Opfindelse, der kan udnyttes i Industrien eller gøres til Genstand for industrielt Erhverv, hvis den paa det Tidspunkt, hvor Ansøgningen om Patent indleveres, er ny, d. v. s. ikke i sin Helhed eller i alt væsentligt kendt fra aabenlys Anvendelse her i Landet eller fra almindelig tilgængelige trykte Skrifter (Patentskrifter, Bøger, Tidsskrifter, Kataloger o. s. v.). Herom kan fyldige Oplysninger i Praksis kun tilvejebringes gennem en Patentmyndigheds Undersøgelse i Anledning af en indgiven Patentansøgning. Grundigst og hurtigst (ca. 2 Maaneder) foretages en saadan Undersøgelse i det tyske Riges Patentkontor (»Patentamt«), hvorfor den første Patentanmeldelse som Regel

bør indgives i Tyskland. — Lægemidler samt Nydelses- og Næringsmidler for Mennesker kan ikke patenteres, ej heller Fremgangsmaader ved Tilvirkning af saadanne Næringsmidler. Derimod kan Patent opnaas paa Maskiner o. s. v. til Fremstilling eller Behandling af Læge-, Nydelses- og Næringsmidler, ligesom ogsaa Fremgangsmaader til Fremstilling af Foderstoffer og — under visse Forhold — Fremgangsmaader til Konservering af Næringsmidler for Mennesker kan patenteres.

Visse Opfindelser kan ikke patenteres, selv om de er nye.

Et Patent kan kun omfatte en enkelt Hovedopfindelse og dermed nøje sammenknyttede Biopfindelser. Opfindelser, der er eller kan udnyttes uafhængige af hinanden, kan ikke beskyttes ved et enkelt Patent, men kun ved et for hver enkelt Opfindelse særskilt Patent (se Art. 2).

Et Patent kan kun omfatte een Opfindelse.

5. Patentansøgningers Ekspedition i Patent-Kommissionen.

Ansøgningerne ekspederes i Patent-Kommissionen i den Rækkefølge, hvori de indleveres, og der kan fra vor Side intet foretages for at fremskynde Ekspeditionen. Der medgaar som Regel $^1/_2$ à 1 Aar til Opnaaelse af et dansk Patent, og det varer 3 à 6 Maaneder, før vi modtager Kommissionens første Bemærkninger til en Ansøgning.

Kommissionen undersøger, om Opfindelsen synes ny og patenterbar og forelægger os sine Anskuelser herom til Erklæring.

Kommissionen foretager en indgaaende Undersøgelse med Hensyn til, hvorvidt Ansøgningsdokumenterne opfylder de mangeartede formelle Fordringer og hvorvidt Opfindelsen tilfredsstiller de lovforskrevne Betingelser for at kunne patenteres (se Art. 4), og Resultatet af Undersøgelsen forelægges os skriftlig til skriftlig Erklæring.

De gennem Kommissionens Undersøgelse fremkomne Oplysninger (f. Eks. Henvisninger til inden- og udenlandske Patenter) medfører til Tider, at Ansøgningen maa opgives, og som Regel nødvendiggør de, at Beskrivelse, Patentkrav og Tegninger i højere eller ringere Grad maa omarbejdes og Patentets Rækkevidde begrænses. Naar der sluttelig er opnaaet Enighed med Kommissionen om de nævnte Dokumenters endelige Form, bliver Ansøgningen ved Kommissionens Foranstaltning bekendtgjort i »Statstidende« som »indkommen« og den »fremlægges« derefter i 8 Uger til offentligt Eftersyn i Kommissionens Kontorer. Indtil da har Ansøgningen i enhver Henseende været absolut hemmeligholdt og utilgængelig for Uvedkommende, og under Fremlæggelsen for Offentligheden bliver kun Beskrivelsen, Patentkravene og Tegningen i deres endelige Form tilgængelige, hvorimod samtlige Sagens øvrige Dokumenter vedblivende hemmeligholdes.

Ansøgn. hemmeligholdes indtil den efter endelig Godkendelse fremlægges til offentligt Eftersyn. Fremlæggelsen kan udsættes. Under Fremlæggelsen kan Tredjemand søge Patentets Udstedelse hindret.

Om Ansøgeren ønsker det, kan Fremlæggelsen udsættes i indtil 3 Maaneder. En saadan Udsættelse, som til ethvert Tidspunkt atter kan frafaldes, muliggør Opfindelsens Hemmeligholdelse endnu en Tid (se Art. 18). I dette Øjemed kan vi, om ønskes, ogsaa paa forskellige andre Maader forhale Sagens Afgørelse.

I Løbet af de 8 Uger, i hvilke Ansøgningen er tilgængelig for Offentligheden, har enhver Adgang til at indsende begrundet skriftlig »Indsigelse« til Kommissionen mod Meddelelse af Patentet; angaaende derigennem fremkomne Oplysninger indhenter Kommissionen vor Erklæring.

Naar Patentet er bevilget, trykkes Beskrivelsen og Patentbrevet udfærdiges, hvorefter Beskrivelsen kommer i Handelen.

Viser saadanne Oplysninger sig ikke til Hinder for, at Patentet kan meddeles, da »bevilges« dette efter endt Fremlæggelse, og Patentet tilligemed Beskrivelse, Patentkrav og Tegning trykkes og »udfærdiges«. Patentet er os sædvanlig i Hænde 3 à 5 Uger efter Fremlæggelsens Afslutning, og 1 Uge senere kommer Patentbeskrivelsen og Tegningen i Handelen (»Dansk Patenttidende«), se Art. 18 og 20.

Afslaas Ansøgningen, kan den kræves behandlet paany, og et fornyet Afslag kan appelleres til Indenrigsministeriet.

Hvis Kommissionen, paa Grundlag af de af den selv eller — under Fremlæggelsen — af andre tilvejebragte Oplysninger, helt eller delvis afslaar Ansøgningen, kan vi, inden 6 Uger efter herom given Meddelelse og paa Grundlag af nærmere Forklaring, forlange Ansøgningen optagen til fornyet Behandling. Fører denne til et fornyet Afslag, kan vi, inden 4 Uger efter derom given Meddelelse, indanke Sagen for en »særlig Kommission«, der i hvert enkelt Tilfælde nedsættes af Indenrigsministeriet. Herfor skal indbetales et Gebyr til Statskassen af 100 Kr., men dette tilbagebetales, hvis Patent-Kommissionens Afgørelse omstødes.

6. Tidspunktet for Patentbeskyttelsens Indtræden. — Forbenyttelsesret.

Patentet har tilbagevirkende Kraft. Erfarer Ansøgeren, at Tredjemand udnytter hans Opf., bør Ans. advare ham.

Patentretten kan først gøres gældende, naar Patentet er blevet udfærdiget, men Patentet har for saa vidt tilbagevirkende Kraft, som Erstatnings- og Strafansvar kan rejses overfor enhver, der efter Patentansøgningens Fremlæggelsesdag (se Art. 5) har udnyttet den patenterede Opfindelse, — ja, retsligt Ansvar (se Art. 1) kan endog gøres gældende mod den, der i Tidsrummet mellem Ansøgningens Indleveringsdag og dens Fremlæggelsesdag har udnyttet Opfindelsen, hvis han aabenbart har vidst, at Ansøgningen var indleveret, — jfr. Art. 3.

Hvis en Patentansøger erfarer, at hans Opfindelse udnyttes af en anden, bør han derfor straks ved anbefalet Brev lade denne vide, at Patent er anmeldt og at han forbeholder sig sin Ret i videste Omfang. Hvis Genstanden bringes paa Markedet, før Patent er udstedt, bør der gives den eller dens Emballage, Reklamer etc. Paaskriften »Patent anmeldt«, for derved at tilkendegive Offentligheden, at uhjemlet Udnyttelse af Opfindelsen kan blive strafbar. Angivelsen »Patent« alene er derimod strafbar, saalænge Patentet ikke er udstedt.

Tredjemands Udnyttelse af Opfindelsen, før Patentansøgn. indsendtes, giver ham Ret til fortsat Udnyttelse af Opfindelsen, uanset Patentet.

Et Patent kan ikke gøres gældende mod den, som her i Landet, før Patentansøgningens Indgivelsesdag, havde taget Opfindelsen i Brug eller truffet de væsentlige Foranstaltninger hertil. Den paagældende siges herved at have erhvervet

»Forbenyttelsesret« og vil, uhindret af Patenthaveren, kunne fortsætte sin paabegyndte Virksomhed, — jfr. Art. 18.

7. Beskyttelse af Forandringer og nye Enkeltheder ved en Opfindelse.

I en indgiven Patentans. kan ikke optages Forandringer eller nye Enkeltheder ved Opf., men saadanne kan søges beskyttede ved »Tillægs-« el. ved »Afhængighedspatent«.

Efter at en Ansøgning om Patent er indgiven, kan der ikke i samme indføjes Forandringer eller nye Enkeltheder vedrørende Opfindelsen, idet en Udvidelse af Ansøgningen efter Indleveringen ikke tilstedes. Saadanne Forandringer eller nye Enkeltheder kan imidlertid beskyttes ved et eller flere særskilte Patenter, forudsat at Forandringerne eller de nye Enkeltheder i sig selv kan betragtes som patentberettigede Opfindelser.

Skyldes Forandringerne eller de nye Enkeltheder den oprindelige Opfinder, kan de efter hans Valg beskyttes enten ved »Tillægspatenter« eller ved »Afhængighedspatenter«. For et Tillægspatent betales ikke Aarsafgifter til Staten, men det udløber sammen med Hovedpatentet, hvorimod et Afhængighedspatents Varighed er uafhængig af Hovedpatentets.

Er Forandringerne eller de nye Enkeltheder derimod angivne af en ny Opfinder, kan denne kun faa dem beskyttede ved »Afhængighedspatent«; de to Patenthavere er ikke berettigede til at udnytte hinandens Opfindelser, med mindre de kommer overens derom.

8. Omkostningerne ved Udtagelse af et dansk Patent.

Omkostningerne ved Ansøgn. om et dansk Patent er Kr. 60, inkl. Gebyr, vort Salær og Udarbejdelse af en kort Beskrivelse.

For Ansøgning om et dansk Patent beregnes en Grundtakst af Kr. 60.—, hvori er indbefattet det ved Ansøgningens Indlevering forfaldende Gebyr til Statskassen og vort Salær for Overtagelse af Fuldmagt for Ansøgeren og for Konferencer og Korrespondance med denne samt for Udfærdigelse af Ansøgningen og Udarbejdelse af indtil 500 Ord (ca. $2^1/_2$ Folioside) Beskrivelse af Opfindelsen.

For yderligere Udarbejdelse af Beskrivelse udover 500 Ord og for Udarbejdelse og Rentegning af de fornødne, forskriftsmæssige Tegninger paa Karton og Lærred samt for Levering af Blaatryk af disse beregnes et Salær i Forhold til Arbejdets Omfang.

Vanskeligheder ved Sagens Gennemførelse kan medføre Ekstraomkostninger. Ved Patentets Udstedelse betales et Statsgebyr.

Under Ansøgningens Ekspedition i Patentkommissionen bliver det ofte nødvendigt at anskaffe modholdte Patentskrifter og lign. (se Art. 5), udarbejde Indlæg til Kommissionen, foretage Omarbejdelser af Beskrivelsen o. s. v., og for saadanne Ekstraydelser, hvis Omfang afhænger af Vanskelighederne ved Sagens Gennemførelse og ikke forud kan overses, beregnes et Salær i Forhold til det dermed forbundne Arbejde.

Saafremt Ansøgningen bevilges, maa Ansøgeren endnu betale et Gebyr paa 10 Kr. til Statskassen for Patentets Udstedelse, og derefter aarlig, saalænge han ønsker Patentet holdt i Kraft, en stigende Afgift til Statskassen (25 Kr. pr. Aar hvert af de første 3 Aar).

9. Kontrakter ang. Patentsalg eller Licens.

Kontrakter vedr. Opfindelsens Udnyttelse bør affattes af os eller forelægges os til Erklæring.

Affattelsen af Kontrakter vedrørende Salg af en Opfindelse eller af et derpaa udstedt Patent, eller vedrørende Ret til Udnyttelse (Licens) af et saadant kræver indgaaende Kendskab til de forskellige Forhold, som herved maa tages i Betragtning og til de mangeartede Former, hvorunder Salg og Licensforhold kan ordnes. Vi tilraader derfor vore Klienter at lade saadanne Kontrakter og Overenskomster affatte af os eller i det mindste at forelægge os dem til Erklæring, forinden de indgaas.

10. Affattelse af Brochurer, Cirkulærer og lign. vedrørende Opfindelser. — Oversættelser.

Patentbeskrivelser er ikke egnede til kommercielt Brug, men bør omarbejdes dertil.

De Hensyn, der maa tages ved Affattelsen af, til kommercielt Brug bestemte Beskrivelser af Opfindelser, er højst forskellige fra de Hensyn, der gør sig gældende ved Affattelsen af Patentbeskrivelser. En saadan er derfor som Regel ikke egnet til Anvendelse i kommercielt Øjemed, og vi anbefaler vore Klienter at lade os affatte en særlig Beskrivelse af Opfindelsen til saadant Brug, eller i det mindste at lade os revidere saadanne Beskrivelser, hvis de affattes af andre.

Tekniske Oversættelser kan kun udføres af særligt sprogkyndige Ingeniører i Forbindelse med udenlandske Medarbejdere.

Særlig maa vi indtrængende anbefale vore Klienter at lade tekniske Oversættelser til fremmede Sprog udføre af os eller under vor Medvirken. Udførelsen af saadanne Oversættelser kræver saa indgaaende teknisk og sproglig Viden og saa omfattende Hjælpemidler, at kun særlig sprogkyndige Ingeniører i Forbindelse med udenlandske Medarbejdere kan udføre saadant Arbejde tilforladeligt.

Opfindelsers Patentering i Udlandet.

11. Patentbeskyttelsens Væsen.

Patent kan kun opnaas i hver enkelt Stat for sig, og Kollektivpatenter for flere Stater eller et Patent gældende for alle Stater (»Verdenspatent«) kan saaledes ikke opnaas.*)

Kollektivpatenter for flere Stater (»Verdenspatent«) kan ikke opnaas. — Indehaveren af et udenlandsk Patent har Eneret til i vedk. Stat at udnytte Opfindelsen.

Et udenlandsk Patent giver i det hele og store Indehaveren lignende Rettigheder i den paagældende Stat som de, det danske Patent giver i Danmark (se Art. 1).**)

Patentet udstedes for et Tidsrum af almindeligvis 15 Aar (I England og de fleste engelske Kolonier 14 Aar, i visse Lande indtil 20 Aar, i Argentina kun 10 Aar), og det kan meddeles enten Opfinderen eller den, hvem han har overdraget sin Opfinderret. — Om Indgreb i Patentretten og om retslig Prøvelse af Patentets Gyldighed samt om Overdragelse af Patentretten gælder, hvad derom er anført under Art. 1.

Patentretten kan hævdes ved Domstolene, for hvilke ogsaa Spørgsmaal om Patentets Gyldighed kan indbringes. Patentretten kan afhændes.

I nogle Lande kan der foruden selvstændige Patenter (Hovedpatenter) opnaas »Tillægspatenter« (se Art. 17) og »Importpatenter«. d. v. s. Gyldiggørelse i det paagældende Land af Opfinderens danske Patent eller et af hans udenlandske Patenter.

I England og Australien m. fl. engelske Kolonier kan det ofte anbefales at indgive en Patentanmeldelse som »foreløbig Anmeldelse«. En saadan maa efter 6 (i Australien m. fl. Kolonier 9) Maaneders Forløb enten fuldstændiggøres eller tages tilbage; den bliver først efter Fuldstændiggørelsen optagen til Ekspedition, men ved den foreløbige Anmeldelse har man sikret sig Fortrinsretten til Patent og Omkostningerne ved en foreløbig Anmeldelse er væsentlig mindre end ved en fuldstændig. For en »foreløbig« Anmeldelse kan imidlertid ikke kræves Fortrinsret i Medfør af den internationale Konvention (se Art. 19).

I England og Australien kan indgives foreløbig Patentanmeldelse.

*) Heller ikke beskytter f. Eks. et engelsk Patent en Opfindelse i de engelske Kolonier, men i hver enkelt saadan Koloni, hvor Opfindelsen ønskes beskyttet, maa der udtages særskilt Patent.

**) I nogle Stater giver det ham dog Eneret ikke blot, som i Danmark, til Fremstilling, Forhandling og Import af den patenterede Genstand, men ogsaa til Brug af denne.

I Tyskland og Japan kan foruden Patentbeskyttelse opnaas »Brugsmønster-Beskyttelse«.

I Tyskland kan der foruden Patentbeskyttelse opnaas den mindre omfattende Brugsmønster-Beskyttelse (»Gebrauchsmusterschutz«), hvis længste Varighed dog kun er 6 Aar; Undersøgelse af Opfindelsens Nyhed foretages ikke. I mange Tilfælde bør der samtidig med Patentanmeldelse indgives »Eventual-Gebrauchsmuster«-Anmeldelse; man kan i saa Fald, hvis Patentansøgningen afslaas, lade Brugsmønstret registrere, og det faar da Retskraft allerede fra Patentanmeldelsens Indgivelsesdag. Indgives Brugsmønster-Anmeldelse først, naar Patent har vist sig uopnaaligt, vil det som Regel være umuligt at opnaa en retsgyldig Brugsmønster-Beskyttelse.

Ogsaa i Japan kan tilsvarende Beskyttelse opnaas med en Varighed af højst 10 Aar, og i en Del andre Lande (f. Ex. Belgien, England, Frankrig, Italien, Norge og Rusland) kan i enkelte Tilfælde opnaas en noget lignende Beskyttelse.

12. Patentbeskyttelsens Rækkevidde.

Herom gælder i alt væsentligt, hvad der er anført Art. 2. — Reglerne for Patentkravenes Formulering er højst forskellige i de forskellige Lande og maa nøje iagttages.

13. Retten til Udnyttelse af en Opfindelse.

Se herom Art. 3. — For de fleste Landes Vedkommende er Udstedelse af Patent paa Opf. i vedk. Land ingen Garanti for, at Patenthaveren har Eneret eller blot Ret til at udnytte denne.

I det væsentlige gælder herom det i Art. 3 anførte. Tillige maa følgende bemærkes:

I nogle Lande udstedes Patenter uden nogen som helst Undersøgelse af, hvorvidt det sker med Rette eller ej (se Art. 15), hvorfor der f. Eks. ofte udstedes flere Patenter paa identiske Opfindelser. Det kan i saadannne Lande hænde, at den, der har erhvervet et Patent, ikke blot ikke har Eneret men ikke en Gang Ret til at udnytte sin patenterede Opfindelse, hvorfor man i et saadant Land ved en særlig Undersøgelse bør søge oplyst, om man ved at benytte den paagældende Opfindelse der i Landet kan komme i Konflikt med dersteds muligvis tidligere udstedte og endnu i Kraft værende Patenter.

Ogsaa i Stater, i hvilke der foretages Undersøgelse m. H. t. Opfindelsens Nyhed og Patenterbarhed, kan det hænde, at et, i og for sig med Rette udstedt Patent overhovedet ikke kan udnyttes uden Tredjemands Tilladelse, fordi den nye patenterede Opfindelse falder ind paa et andet Patents Omraade. Kun i Danmark, Finland, Rusland og Østrig tilkendegives dette ved, at der gives et saadant Patent Betegnelsen »Afhængighedspatent«, jfr. Art. 7 og 17.

14. Mulighederne for en Opfindelses Patentering.

Nye Opfindelser kan patenteres i næsten alle Stater. Patentlovgivningen og de formelle og reelle Betingelser for Patentering af Opfindelser er højst forskellige i de forskellige Stater.

Patent paa nye Opfindelser kan opnaas i saa godt som alle Stater; jfr. Art. 11, 1ste Stykke, angaaende saakaldte »Verdenspatenter«. Staternes Patentlove afviger meget betydeligt fra hverandre, og de Formaliteter, som kræves iagttagne ved Anmeldelse af Patent, samt de Krav, der stilles med Hensyn til Affattelsen af Beskrivelse, Patentkrav og Tegninger, er højst forskellige i de forskellige Stater ligesom ogsaa de Fordringer (se Art. 4, Art. 19, 2. Stk. og Art. 20, sidste Stk.), der stilles til en Opfindelse, for at den skal kunne opnaa retsgyldig Patentbeskyttelse. Saaledes opnaas Patent f. Eks. lettere i Norge, Sverrig og England end i Danmark, og i Danmark atter lettere end i Tyskland. At en Opfindelse er bleven patenteret i et Land er ikke ensbetydende med, at den vil kunne patenteres i alle andre Lande og har som Regel heller ingen Indflydelse paa Patentanmeldelsernes Behandling i andre Lande; de forskellige Staters Patentmyndigheder følger hver deres særlige Love og særlige Praksis og staar i saa Henseende ikke i Rapport til hinanden.

Muligheden for at gøre en Opfindelse frugtbringende er naturligvis forskellig i de forskellige Stater, og disses industrielle og andre Forhold maa tages i Betragtning, naar Afgørelse træffes om, i hvilke Lande Opfindelsen skal søges patentbeskyttet. Herom er vi altid i Stand til i de enkelte Tilfælde at fremskaffe Oplysninger.

15. Patentanmeldelsers Ekspedition i fremmede Staters Patentkontorer.

I nogle Lande underkastes Opfindelsens Nyhed en omhyggelig Undersøgelse, og i visse Lande fremlægges den godkendte Anmeldelse til offentligt Eftersyn og eventuel Indsigelse.

I England, Holland, Japan, Norge, Rusland, Sverrig, Tyskland, U. S. A. og Østrig ekspederes en Patentanmeldelse i alt væsentligt paa lignende Maade som i Danmark, og der foretages saaledes en Undersøgelse af, hvorvidt Anmeldelsen er i den lovforeskrevne formelle Orden, og hvorvidt Opfindelsen er tilstrækkelig ny og ejendommelig til, at Patent kan meddeles. I Tyskland er Undersøgelsen yderst indgaaende; i England undersøges kun engelske Patenter og af disse endog kun saadanne, der er udstedte i de sidste 50 Aar forud for Ansøgningens Indleveringsdag.

Saadanne Undersøgelser angaaende Opfindelsers Nyhed kan ifølge Sagens Natur aldrig blive udtømmende, og nogen absolut Garanti for, at et udstedt Patent er retsgyldigt, opnaas saaledes ikke derigennem (se Art. 4, 13 og 14).

Hvis det ved disse Undersøgelser ikke viser sig nødvendigt at afslaa Anmeldelsen, fremlægges denne (dog ikke i Japan, Rusland og U. S. A.), efter opnaaet Enighed om dens endelige Form og Omfang, i to Maaneder (i Holland: 6 Maaneder) til offentligt Eftersyn og even-

tuel Indsigelse som i Danmark (se Art. 5), og fremkommer der ikke herunder ny Oplysninger, der viser, at Udstedelsen af Patentet vilde være uberettiget, bliver dette bevilget og udfærdiget.

I de fleste Lande bevilges Patentet efter en blot formel Prøvelse, uden Undersøgelse m. H. t. Opfindelsens Nyhed.

I de øvrige Lande (f. Eks. Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Finland, Frankrig, Italien, Kanada, Mexiko, Rumænien, Schweiz, Spanien, Ungarn m. fl.) foretages der ingen Undersøgelse med Hensyn til Opfindelsens Nyhed, men Patentet bevilges efter en Undersøgelse, der kun angaar, hvorvidt Anmeldelsen i formel Henseende er i behørig Orden. Der gøres altsaa i disse Lande intet fra Patentmyndighedernes Side for at søge oplyst, hvorvidt Patentet udstedes med Rette eller ej, og der udstedes derfor ofte i samme Land flere Patenter paa identiske Opfindelser (se Art. 13). I Australien, Finland og Ungarn bevilges Patentet dog først efter, at Anmeldelsen tillige har været fremlagt til offentligt Eftersyn i henholdsvis 3, 2 og 2 Maaneder med Adgang for Tredjemand til Indsigelse.

Til Opnaaelse af Patent medgaar der i de forske lige Lande som Regel fra ca. en Maaned til et Aar.

Tiden, der medgaar fra Anmeldelsen indgives til Patentet foreligger udfærdiget, er højst forskellig i de forskellige Lande, alt efter disses særlige Love og Praksis, og den afhænger i høj Grad af, hvilke Vanskeligheder Patentets Opnaaelse volder, samt af, med hvor stor Sagkundskab Beskrivelsen m. m. er affattet og Sagen føres. I England, Norge, Schweiz, Sverrig, Tyskland, U. S. A. og Østrig medgaar der gerne $^1/_2$ à 1 Aar, i Australien, Belgien, Finland, Frankrig, Italien, Kanada, Rumænien, Spanien og Ungarn derimod sædvanlig ikke over 6 Maaneder.

16. Tidspunktet for Patentbeskyttelsens Indtræden. — Forbenyttelsesret.

Indgivelse af Patentansøgning i Danmark giver ingen Beskyttelse af Opfindelsen i Udlandet. — Jfr. dog Art. 19.

Det er en hyppig forekommende Misforstaaelse, at en Opfindelse er beskyttet overfor Tredjemands Udnyttelse af den i fremmede Stater fra den Dag, der anmeldes Patent paa den i Danmark. Der opnaas herved ingen som helst, hverken foreløbig eller varig Beskyttelse i Udlandet (jfr. dog Art. 19); Beskyttelse opnaas først i hver enkelt Stat for sig ved Indgivelse af en Patentanmeldelse i samme, naturligvis forudsat at en saadan Anmeldelse fører til Patent.

Tredjemands Udnyttelse af Opf. i et Land, før Patentet anmeldtes i dette, giver ham som Regel Ret til fortsat Udn. af Opf., uanset Patentet.

I langt de fleste Landes Patentlove findes en Bestemmelse, hvorefter et Patent ikke kan gøres gældende mod den, der, før Anmeldelsen blev indgivet i det paagældende Land, havde udnyttet Opfindelsen eller truffet de væsentlige Foranstaltninger dertil, idet han derved har erhvervet Forbenyttelsesret, jfr. Art. 6, sidste Stykke og Art. 18.

17. Beskyttelse af Forandringer og nye Enkeltheder ved en Opfindelse.

I en indgiven Patentanm. kan ikke optages Forandringer eller nye Enkeltheder ved Opf., men saadanne kan søges beskyttede ved særsk. Patenter event. ved »Tillægspatenter«.

I de fleste Lande gælder herom i det væsentlige, hvad der er anført i Art. 7. »Afhængighedspatenter« udstedes dog kun i Finland, Rusland og Østrig, men i alle Lande gælder det, at en Opfindelse paa et for Tredjemand patentbeskyttet Omraade, selv om den kan patenteres, saa dog ikke kan udnyttes uden hans Tilladelse; i nogle Lande kan imidlertid Indehaveren af det ældre Patent i visse Tilfælde tvinges til at give saadan Tilladelse mod, at der svares ham en passende Afgift.

»Tillægspatenter« udstedes i de fleste Lande, dog f. Eks. ikke i Kanada og de Forenede Stater (U. S. A.). For et Tillægspatent skal der ikke betales Aarsafgifter, men det udløber samtidig med Hovedpatentet.

18. Utidig Bekendtgørelse af en Opfindelse.

En Opf. bør saa vidt muligt hemmeligholdes, indtil de vigtigste paatænkte udenlandske Patenter er anmeldte. Navnlig maa Varsomhed med Opf.s Bekendtgørelse paa Tryk anbefales.

En Opfindelse bør i videst mulig Omfang hemmeligholdes, indtil Patent er anmeldt i de Lande, hvor Opfindelsen agtes beskyttet, eller dog i de vigtigste af disse. At Opfindelsen bliver offentlig kendt, før Anmeldelserne indgives, vil nemlig dels kunne vanskeliggøre, — under særlige Forhold umuliggøre — Opnaaelsen af Patenter, dels kunne have til Følge, at Tredjemand i Udlandet tilegner sig Opfindelsen og, ved at tage den i Brug før Anmeldelse indgives i vedkommende Land, erhverver Forbenyttelsesret (se Art. 16).

Der bør derfor udvises stor Varsomhed med Hensyn til at sætte andre ind i den ubeskyttede Opfindelse, og under ingen Omstændigheder bør denne, uden forudgaaet Konference med os, publiceres ved Cirkulærer, trykte Beskrivelser*) o. s. v., som klarlægger dens Væsen.

19. Den Internationale Konvention (Patent-Unionen). — Fortrinsret („Prioritetsret").

De fleste Stater har ved en Konvention dannet en Union til Beskyttelse af Borgernes industrielle Ejendomsret.

De fleste vigtigere Stater (f. Eks. Australien, Belgien, Brasilien, Danmark, England, Frankrig, Holland, Italien, Japan, Mexiko, Norge, Portugal, Sverrig, Schweiz, Spanien, Tyskland, Ungarn, U. S. A. og Østrig, derimod bl. a. ikke Argentina, Finland, Kanada og Rusland) har ved en international Overenskomst (Konvention) sluttet sig sammen i en Union til Beskyttelse af Borgernes industrielle Ejendomsret.

En Unionsstats-Borger faar gennem sin første Patentanmeldelse i en Unionsstat Fortrinsret (Prioritet) i enhver anden Unionsstat til at opnaa Patent paa sin Opf., dog forudsat at han anmelder i vedkommende Stat inden Aarsdagen efter første Anmeldelse.

Denne Overenskomsts vigtigste Bestemmelser er følgende: 1) Enhver Unionsstats Borgere nyder i samtlige andre Unionsstater samme Rettigheder med Hensyn til Patentbe-

*) Ved Fremlæggelsen af en engelsk Patentansøgning til offentligt Eftersyn (se Art. 15), bliver Beskrivelsen og Tegningen offentliggjort paa Tryk 14 Dage efter Offentliggørelsen.

skyttelse som de paagældende Staters egne Borgere. — 2) Enhver, der i en eller anden Unionsstat har indgivet en Patentanmeldelse paa en Opfindelse, har Fortrinsret (»Prioritet«) til, fremfor andre, at opnaa Patent paa denne Opfindelse i enhver anden Unionsstat, forudsat at han indleverer de paagældende Patentanmeldelser inden Aarsdagen efter, at han indgav sin oprindelige, første Anmeldelse. I saadanne Lande, hvor han ikke benytter denne sin Ret, kan derimod andre faa Opfindelsen patenteret. — 3) Aabenlys Brug af en Opfindelse eller dens Bekendtgørelse gennem trykte Skrifter i Mellemtiden mellem dens oprindelige Anmeldelse til Patent i en Unionsstat og dens senere Anmeldelse til Patent i andre Unionsstater, er ikke til Hinder for, at saadanne senere Anmeldelser tages til Følge, forudsat at de indgives inden Aarsdagen efter, at den oprindelige Anmeldelse fandt Sted.

Har en dansk Borger indgivet sin oprindelige Patentansøgning her i Landet — eller i en anden Unionsstat — f. Eks. den 17. Marts 1911 (»Prioritetsdatoen«) og indgiver han i en eller flere andre Unionsstater tilsvarende Anmeldelser senest den 16. Marts 1912 (»Prioritetsfristen«), da gaar, ifølge foranstaaende, disse hans Anmeldelser forud for andre Patentanmeldelser vedrørende samme Opfindelse, som i nævnte Tidsrum maatte være indkomne fra anden Side i de paagældende Lande;*) og hvis der, paa Grundlag af en saadan, i Mellemtiden indgiven Anmeldelse allerede er udstedt Patent til en anden, bliver dette ugyldigt. Endvidere kan en dansk Borger i Løbet af Prioritetsaaret offentliggøre trykte Beskrivelser af sin Opfindelse eller bringe den paa Markedet, uden at saadant kan blive til Hinder for, at han opnaar Patent i Unionsstaterne, forudsat at hans Anmeldelser i disse indgives inden Prioritetsaarets Udløb. Til Trods herfor bør man dog, under Hensyn til det under Art. 18 anførte, vise Varsomhed med saadanne Offentliggørelser.

Patentanm. i en Unionsstat giver ikke Anmelderen Beskyttelse overfor Tredjemands Udnyttelse af Opf. i andre Unionsstater.

Patentanmeldelse i en Unionsstat medfører derimod ikke nogen Beskyttelse af Opfindelsen i andre Unionsstater overfor Tredjemands Udnyttelse af den; saadan Beskyttelse indtræder først i hver enkelt Stat for sig, fra det Tidspunkt, paa hvilket Patent anmeldes — eller bevilges — i den paagældende Stat; heller ikke ophæves gennem Konventionsbestemmelserne Unionsstaternes særlige Lovbestemmelser angaaende Forbenyttelsesret (jfr. Art. 16).

I de fleste Unionsstater kan Fortrinsretten gøres gældende til ethvert Tidspunkt under Anmeldelsens Behandling eller efter Patentets Udstedelse; i enkelte (f. Eks. Australien, England, Ungarn, U. S. A. og Østrig) maa Krav paa at nyde godt af Fortrinsretten derimod fremsættes samtidig med, at Patent anmeldes.

I Australien, England, Ungarn og Østrig maa en Anmeldelse, for hvilken der kræves Fortrinsret, være i nøje Overensstemmelse med den oprindelige Anmeldelse og maa saaledes ikke indeholde noget, der ikke forefandtes i den oprindelige Patentbeskrivelse. I en Del andre Lande

*) hvis da ikke saadanne, fra anden Side indgivne Anmeldelser paa lignende Maade maatte støtte sig paa en endnu tidligere Prioritetsdato.

kan der i den senere indgivne Anmeldelse vel optages nyt Stof, men for saadant opnaas ikke Fortrinsret fra den oprindelige Anmeldelsesdag at regne.

Det antages ofte, at Patent ikke kan opnaas i Unionsstaterne, hvis Anmeldelserne ikke er indgivne i disse inden Prioritetsfristens Udløb (d. v. s. inden 12 Maaneder efter den oprindelige, første Ansøgnings Indlevering). Denne Antagelse er dog urigtig, men, for at Patenterne i saa Fald skal kunne opnaas, resp. blive retsgyldige, maa Opfindelsen ikke i Mellemtiden være søgt patenteret af en anden Opfinder*) eller være bleven offentlig kendt, f. Eks. ved at være bragt paa Markedet, eller ved at en Patentbeskrivelse er bleven trykt og kommen i Handelen, eller ved, at Opfindelsen er bleven beskrevet i Cirkulærer, eller i offentlig tilgængelige, trykte Skrifter. — Paa Grund af en særlig Bestemmelse i De Forenede Nordamerikanske Fristater (U. S. A.)s Patentlov vil Patent dog kun meget sjældent kunne opnaas der, hvis det først anmeldes efter Prioritetsaarets Udløb.

Under visse Omstændigheder kan Patenter opnaas i Unionsstaterne, selv om Anm. i disse først indgives efter Prioritetsaarets Udløb.

Da det paa Grund af Prioritetsfristens Korthed (1 Aar) er af største Betydning hurtigst mulig at faa Klarhed over, hvorvidt en Opfindelse er ny og patenterbar, bør den første Patentanmeldelse som Regel indgives i Tyskland, hvor Undersøgelsen desangaaende kan ske langt hurtigere og grundigere end f. Eks. i Danmark, se Art. 4.

20. Det bedste Tidspunkt for Patentanmeldelsers Indgivelse i Udlandet.

Nogen bestemt Regel for, hvornaar Patentanmeldelse bør indgives i fremmede Stater, kan ikke opstilles; dette Spørgsmaal maa tages under nøje Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde for sig.

Paatænkte udenl. Patentanm. paa vigtige Opf. bør som Regel indgives snarest muligt og medens Opf. endnu hemmeligholdes.

Af det foran anførte fremgaar det, at det vil være sikrest at indgive paatænkte Patentanmeldelser i fremmede Stater, saa snart Opfindelsen i det væsentlige er gennemarbejdet, og navnlig før nogen trykt Beskrivelse af Opfindelsen fremkommer, hvad enten dette maatte ske ved Opfinderens, en Patentmyndigheds eller andres Foranstaltning, — jfr. Art. 14 og Fodnoten Art. 18.

Paa den anden Side bør Patenter dog som Regel ikke udtages tidligt i saadanne Lande, hvor, som f. Eks. i Frankrig, Patentet udstedes hurtigt og uden forudgaaende Undersøgelse med Hensyn til Opfindelsens Nyhed (Art. 15). I saadanne Lande bør man ofte vente med Anmeldelse af Patent, indtil det gennem Opfindelsens Undersøgelse (helst i det tyske »Patentamt«), har vist sig, med hvor stort et Omfang Patentet, saavidt man kan skønne, rettelig kan udstedes. Thi dels er der altid en Risiko forbunden med Opnaaelse af for vidt rækkende Patenter,

I visse Lande, navnlig saad nne, hvor Patenter udstedes hurtigt og uden Nyhedsundersøgelse, bør Patenteringen dog ofte udskydes.

*) Ved Prioritetsaarets Udløb er Fortrinsretten overfor andre Anmeldere jo bortfaldet.

og dels kan en for tidlig Patentering i Lande, der hurtigt udsteder Patent, i visse Tilfælde være til Hinder for Opfindelsens senere yderligere Patentering i andre Lande; endelig vil det lette Opnaaelse af udenlandske Patenter med mindst mulig Bekostning, naar Beskrivelsen, som indgives i de paagældende Lande, er tilrettelagt efter det Kendskab til Opfindelsens Nyhed og til beslægtede Opfindelser, som er erhvervet gennem Undersøgelsen i et af de grundigt og hurtigt undersøgende Lande, f. Eks. Tyskland.

I enkelte Ikke-Unionslande (se Art. 19) kan man, trods allerede stedfunden Offentliggørelse af Patentbeskrivelsen — f. Eks. gennem Udstedelse af Patent andetsteds — dog opnaa Patent, naar Anmeldelse indgives inden en vis Tid (i Kanada inden 1 Aar) efter, at saadan Offentliggørelse fandt Sted — jfr. Art. 11, 4. Stk.

21. Salg af en Opfindelse til forskellige Købere for forskellige Lande.

Forskellige Købere af Opfinderretten for forsk. Lande bør ikke have frie Hænder til at disponere uafhængig af hinanden m.H.t.Patentering.

I saadanne Tilfælde, hvor en Opfinder sælger Retten til at patentere Opfindelsen til forskellige Købere for forskellige Lande, maa det ved Kontrakternes Affattelse paaagtes, at de forskellige Købere ikke, ved at have fuld Frihed til at disponere hver for sig — kommer til at skade hinandens og Opfinderens Interesser, hvad meget let vil kunne ske (se Art. 20), og man bør søge Opfindelsens Patentering gennemført efter en bestemt Plan.

Vi opfordrer indtrængende vore Klienter til altid at raadføre sig med os i saa Henseende, da der Gang paa Gang sker Skade ved, at der ikke skænkes disse Forhold fornøden Opmærksomhed. — Jfr. Art. 9.

22. Omkostningerne ved Anmeldelse af udenlandske Patenter.

Omkostningerne ved Patentering er forskellige i de forskellige Lande og for forskellige Opfindelser.

Omkostningerne ved Anmeldelse af Patent paa en Opfindelse varierer meget betydeligt i de forskellige Lande. Tillige er de naturligvis overalt større for indviklede Opfindelser end for simple.

De samlede Omkostninger kan derfor ikke opgives i al Almindelighed, men kun for en bestemt, foreliggende Opfindelses Vedkommende, og vi staar altid til Raadighed med nøjagtige Opgørelser desangaaende.

De fra forskellige Sider opgivne Omkostninger varierer noget, dels i Forhold til Vedkommendes og deres udenlandske Forbindelsers almindelige Kvalifikationer, og specielt deres Kompetence til at føre Patentsager, dels ogsaa fordi man fra visse Sider ikke lader de opgivne Omkostninger indbefatte Oversættelser, Notarial- og Konsulatsgebyrer samt paaløbende Udstedelsesgebyrer og 1ste Aarsafgifter til Staterne m. m. Ved Sammenligning mellem fra anden Side muligvis opgivne Omkostninger med de af os opgivne maa Opmærksomheden derfor henvendes paa disse Forhold.

Varemærkers Registrering i Danmark.

I. Varemærkebeskyttelsens Væsen.

Ved i Varemærkeregistret at lade registrere et Ord, et Billede eller en Kombination af et Ord og et Billede kan man, for et 10aarigt Tidsrum, som kan forlænges med 10 Aar ad Gangen, i Danmark (med Færøerne),*) sikre sig Eneret til Benyttelse af det registrerede Mærke som Betegnelse for de ved Registreringen opgivne Varearter.

Enhver Producent eller Forhandler af Varer her i Landet kan ved Registrering af et Varemærke sikre sig Eneret til dettes Anvendelse som Varebetegnelse.

Retten til Registrering tilkommer enhver (Ind- eller Udlænding, Person, Firma, Aktieselskab o. s. v.), som her i Landet driver Fabrikation, Haandværk, Handel, Jordbrug eller anden saadan Næring. — Overdragelse af Retten til et registreret Varemærke kan kun ske i Forbindelse med Overdragelse af den Forretning, hvori det benyttes.

Tredjemands Indgreb i Varemærkeretten kan af Indehaveren paatales ved Domstolene (Sø- og Handelsretten eller Politiretten) og kan medføre Forbud mod Vedkommendes Benyttelse af Mærket, samt Skadeserstatning og Bødestraf. Ulovlig Anbringelse af et registreret Varemærke eller af et Firmanavn paa Varer, der indføres her i Landet, medfører, at disse kan beslaglægges ved Indførselen.

Spørgsmaal angaaende Indgreb i Retten til et Varemærke og ang. uhjemlet Registrering af et saadant kan indbringes for Domstolene.

En stedfunden Registrering kan af Tredjemand søges ophævet ved Sagsanlæg (Sø- og Handelsretten) mod Mærkets Indehaver. Hvis Sagsøgeren herunder godtgør, at han har benyttet samme eller væsentlig samme Mærke, før Indstævnte fik det registreret, og at Indstævnte har tilegnet sig det fra ham, da kan Sagsøgeren faa Registreringen med deraf følgende Rettigheder overført paa sit Navn. Saadant Søgsmaal maa dog rejses inden 1 Aar efter, at Registreringen blev bekendtgjort (se Art. V), og Sagsøgeren maa forinden have anmeldt sit Mærke til Registrering.

II. Beskyttelsens Rækkevidde.

Beskyttelsen omfatter ikke blot selve det registrerede Mærke (Billede, Ord o. s. v.), men ogsaa væsentlige Dele deraf, eller saadanne Gengivelser af det registrerede Mærke, der trods Forskel i Enkeltheder let kan forveksles dermed.

Beskyttelsen omfatter foruden det registrerede Mærke ogsaa øjensynlige Efterligninger af dette.

Ifølge Varemærkelovens Ordlyd er det kun den uhjemlede Anbringelse af det registrerede Mærke »paa Varer, der falholdes, eller paa

*) Ved særskilte Registreringer kan Beskyttelsen for et i Danmark registreret Mærke udvides til ogsaa at omfatte de dansk-vestindiske Øer og Island.

deres Indpakning« som er lovstridig, eventuelt strafbar. Sø- og Handelsretten i København har imidlertid statueret, at ogsaa Mærkets uhjemlede Anvendelse til Skiltning og Annoncering er ulovlig, og der maa derfor advares mod at benytte et for Tredjemand registreret Mærke i Annoncer, paa Skilte, Tryksager o. s. v. — Af Højesteret er det endvidere statueret, at det er lovstridigt, uden Hjemmel at anbringe et registreret Varemærke paa Varer, der, om de end ikke falholdes, saa dog udlejes.

III. Nytten af et Varemærkes Registrering.

Da en Forretningsmand, som har registreret et Varemærke for visse Varearter, kan hindre sine Konkurrenter i at benytte det for samme eller lignende Varer, vil Mærket kunne være ham en fortrinlig Hjælp saavel ved Indarbejdning af en Vare paa Markedet som ogsaa til at møde den Konkurrence, der vil være at vente. — Jfr. Art. VI og VIII.

IV. Betingelser for, at et Ord eller et Billede kan registreres som Varemærke.

Udelukket fra Registrering er et Mærke, som indeholder andet Person- eller Firmanavn end Anmelderens, eller Navn paa Tredjemands faste Ejendom, eller offentlige Vaaben eller Mærker, — eller som er en Efterligning af et for en anden registr. Mærke. Bestaar Mærket i et Ord, maa dette derhos være en særlig opfunden Benævnelse for den paagældende Vare.

Som Regel kan et Ord (eller flere saadanne) eller et Billede registreres som Varemærke, men dog ikke 1) hvis det, uden Hjemmel, indeholder andet Navn eller Firma end Anmelderens eget eller Navnet paa Tredjemands faste Ejendom, 2) hvis det indeholder offentlige Vaaben eller Mærker, 3) hvis det er fuldkomment ligt med et Mærke, som en anden allerede har anmeldt eller faaet registreret for samme eller lignende Varearter, eller hvis det er saa ligt dermed, at Mærkerne let kan forveksles, — naar da ikke Ligheden beror paa Tegn eller Mærker, der almindelig benyttes i den paagældende Branche.

Medens et Billede som Regel kan registreres for alle Arter af Varer under ét, kan et Ord kun registreres for visse, bestemt angivne Varearter, og det er kun registrerbart, hvis det, foruden at opfylde ovennævnte, for Billedmærker gældende Betingelser, tillige kan anses som en særlig opfunden Benævnelse for de opgivne Varearter, og hvis det ikke tager Sigte paa Angivelser angaaende Varernes Oprindelse, Beskaffenhed, Bestemmelse, Mængde og Pris. Sidstnævnte Betingelse for Ords Registrerbarhed vækker ofte Forretningsfolks Undren, men har sin rimelige Grund i, at det vilde være ubilligt at lade Enkeltmand beslaglægge Sprogets gængse eller nærliggende Betegnelser for Varer. Registreringskontorets Fortolkning af de nævnte Betingelser er yderliggaaende streng, men med nøje Kendskab til dets Praksis kan man dog som Regel opnaa at faa Ord registrerede, selv om de til en vis Grad antyder Forhold af ovennævnte Natur.

Urigtige eller vildledende Angivelser paa Varer er strafbare.

Ved Valg af et Varemærke maa man iøvrigt tage i Betragtning, at visse urigtige eller vildledende Angivelser paa Varer, deres Etiketter eller Indpakning ifølge »Lov om Straf for

Brugen af urigtige Varebetegnelser« er strafbare. Undersøgelse i saa Henseende betragter Registreringskontoret som sig uvedkommende.

V. Varemærkeanmeldelsers Ekspedition i Registreringskontoret.

Anmeldelsen skal ske skriftlig og i lovforeskreven Form. Registreringskontoret undersøger Anmeldelsen og meddeler Anm., hvorvidt det anm. Mærke kan registreres eller ikke. Et event. Afslag kan indbringes for Ministeriet eller Domstolene.

Anmeldelsen skal ske ad skriftlig Vej og under Iagttagelse af visse Formaliteter, og med Anmeldelsen skal følge diverse lovforeskrevne Bilag.

Finder Registrerings-Kontoret Anmeldelsen i behørig Orden, meddeles der os et Bevis for, at Anmeldelsen er sket, og Kontoret foretager dernæst en Undersøgelse af, hvorvidt Betingelserne (se Art. IV) for Mærkets Registrerbarhed skønnes at være tilstede. Er dette ikke Tilfældet, meddeles der os et begrundet skriftligt Afslag, som vi inden 2 Maaneders Forløb kan forelægge Handelsministeriet eller Domstolene til Prøvelse.

Findes der intet til Hinder for Registreringen, da foretages denne, og Bekendtgørelse herom med Afbildning af Mærket indrykkes ved Registreringskontorets Foranstaltning i »Statstidende«, som Regel et Par Uger efter stedfunden Anmeldelse.

VI. Valg af Varemærke.

Til Valg af Varemærke bør kyndig Bistand søges. Et Varemærke maa for at være hensigtsmæssigt opfylde en Række forsk. Fordringer.

Det er ofte særdeles vanskeligt at finde paa et passende Varemærke, og et saadant bør aldrig antages, før en omhyggelig Undersøgelse har vist, at det opfylder Betingelserne for at kunne registreres i Danmark og i de fremmede Lande, hvor det agtes anvendt, samt at det frembyder de øvrige Egenskaber, et hensigtsmæssigt Varemærke maa have. Vi anbefaler derfor vore Klienter at raadføre sig med os om Valg af Varemærke.

Ofte ser man at en Vare indarbejdes under et Navn, som overhovedet ikke er registrerbart, et alvorligt Misgreb, der medfører den for dets Bruger højst uheldige Følge, at han ikke kan hindre sine Konkurrenter i at bringe konkurrerende Varer paa Markedet under det af ham indførte og indarbejdede Mærke.

Et Varemærkebillede bør være iøjnefaldende og ejendommeligt, — et Varemærkeord bør være fyndigt og slaaende samt let at udtale paa de Sprog, paa hvilke der kan blive Tale om at benytte det. — Baade om et Billedmærke og om et Ordmærke gælder det, at Mærket bør være skikket til i Publikums Bevidsthed hurtigt og sikkert at bide sig fast og blive knyttet til Forestillingen om den paagældende Vare og dens Producent eller Forhandler. I visse Tilfælde kan man med Fordel anvende et og samme Ord som Varemærke, Firmanavn og Telegramadresse.

VII. Omkostninger ved Registrering af et Varemærke.

Vor Pris for Anmeldelse af et Varemærke til 10-aarig Registrering i Danmark er Kr. 57.50 inkl. vort Salær og Gebyret til Statskassen for 10-aarig Registrering (Kr. 40.—), men ekskl. Omkostningerne ved eventuel Udarbejdelse af Mærket og ved Forfærdigelsen af de fornødne Klicheer med Aftryk. Nægtes Registreringen, tilbagebetales Gebyret.

Varemærkers Registrering i Udlandet.

VIII. De forskellige Landes Varemærkelove afviger meget betydeligt fra hinanden, ligesom ogsaa den administrative og retslige Praksis. Det vilde føre for vidt her at udrede endog blot Hovedpunkterne i saa Henseende, og vi maa derfor indskrænke os til følgende almindelige Bemærkninger.

I alle Lande kan Beskyttelse opnaas for særegne Varemærker (Fabriks- eller Handelsmærker), i nogle Lande for ubegrænset Tid, i andre for en Periode (10—30 Aar), der senere ved fornyet Registrering kan forlænges periodevis. Varemærket kan bestaa i et Billede eller Ord, enkelte Steder ogsaa i selve Emballagen, f. Eks. en Flaskeform, eller i Plomber o. s. v.

Den Internationale Konvention (se foran Art. 19) hjemler m. H. t. Varemærkebeskyttelse danske Borgere samme Rettigheder i enhver Unionsstat som dennes egne Borgere nyder, i nogle Stater dog kun paa Betingelse af, at Beskyttelse for det paagældende Mærke er opnaaet og opretholdt her i Landet. Desuden hjemler Konventionen en dansk Borger Fortrinsret til, fremfor andre, at faa et her i Landet registreret Mærke beskyttet i en Unionsstat, forudsat, at det anmeldes til Registrering dersteds inden 4 Maaneder efter, at det blev anmeldt til Registrering her i Landet; efter denne Termin fortabes Fortrinsretten.

Er en dansk Borgers Varemærke mod hans Vilje blevet registreret af Tredjemand i en fremmed Stat, vil førstnævnte som Regel kunne faa omstødt en saadan, uhjemlet Registrering af Mærket, men kun hvis han rejser Sag derom inden en vis, kortere Frist efter, at Registreringen i den fremmede Stat fandt Sted.

At saadan uhjemlet Registrering har fundet Sted, vil en dansk Varemærkeindehaver imidlertid som Regel først erfare for sent, d. v. s., naar Terminen for at skride ind derimod allerede er overskreden, og det maa derfor **indtrængende anbefales** en Forretningsmand, senest naar han begynder Eksport til et fremmed Land at lade sit paagældende Varemærke registrere der; thi sker dette ikke, vil han risikere, at f. Eks. hans udenlandske Agent registrerer Mærket, hvorved han — skønt dets egentlige Indehaver — **afskæres fra Retten** til selv at benytte det.

J. Chr. Petersens Papirhandel